

Szakmai Bizottság jegyzőkönyv

2023.10.07.

(elektronikus szavazás)

2023. április 17-23. között Zágrábban (CRO) kerül megrendezésre a felnőtt Európa-bajnokság. Csatolt mellékletben került kiküldésre az erre vonatkozó csapatelőterjesztés, valamint a 2023. április 5-ei Szakmai Bizottsági ülés meghívója.

Javaslat:

1. 2023. évi felnőtt kvalifikációs világbajnokság (Belgád – SRB) szakmai beszámolója
2. Csapat előterjesztés a 2023.évi U23 világbajnokságra (Tirana – ALB)
3. Javaslat a 2023. évi felnőtt csapatbajnokságra a csatolt melléklet szerint

Határidő: 2023. október 10. (kedd), 12 óra

Szavazás eredménye:

1. Igen: Virág Lajos, Ritter Árpád, Sike András*, Bánkuti Zsolt, Módos Péter, Katona Géza, Farkas Gábor, Lőrincz Tamás, Hajdu Imre*, Gulyás István, Sastin Marianna, Bácsi Péter

Nem: 0

Tartózkodott: 0

Határidőn túl szavazott: Lévai Zoltán* (1)

Nem szavazott: 0

**a szakmai beszámolót szabadfogás és női szakág tekintetében elfogadta, a kötöttfogás esetében nem*

2. Igen: Virág Lajos, Ritter Árpád, Sike András, Bánkuti Zsolt, Módos Péter, Katona Géza, Farkas Gábor, Lőrincz Tamás, Hajdu Imre, Gulyás István, Sastin Marianna, Bácsi Péter

Nem: 0

Tartózkodott: 0

Határidőn túl szavazott: Lévai Zoltán

Nem szavazott: 0

3. Igen: Virág Lajos, Ritter Árpád, Sike András, Bánkuti Zsolt, Módos Péter, Katona Géza, Farkas Gábor, Lőrincz Tamás, Hajdu Imre, Gulyás István, Sastin Marianna, Bácsi Péter

Nem: 0

Tartózkodott: 0

Határidőn túl szavazott: Lévai Zoltán

Nem szavazott: 0

Megjegyzések:

1.

Módos Péter:

„A birkózó sportban hosszú ideje már, központosított felkészülés folyik. A megtervezet zárt vagy nyílt készségű tervezés lényege, hogy egységes keretek között magas szintű munka elvégzése történjen meg a teljesítőképesség növelése érdekében. Teljesen egyértelmű, hogy a központosítás megvalósítása, miatt több érdek is sérül klubszinten. Kicsit viccesnek találom, hogy pont Sike András akarja védeni a klubokat, amikor vezetése alatt állandóan harcban állt velük. Módszerek? Kivitelezés? „1990/CTRL+C ---> 20./CTRL+V és az autokratikusan ücsörgő edző kombináció az biztos jól működik egy nem kész csapatnál. Amikor átvettem a csapatot, nem sok versenyző volt az A-keretből, akinek felnőtt nemzetközi eredménye (érme) volt, de most már jelenleg Kecskeméti Krisztiánon (VB 5.), kívül mindenki rendelkezik az említett eredménnyel. Az elmúlt időszakban érdekes nem volt gond a felkészüléssel. Ne ragadjunk le a múlton. Természetesen elfogadom a döntést csak nem értem. Felvettem egy problémát, ami igen komoly kihatással lesz a jövőre. Volt példa, hogy a klubok irányították a központi felkészülést Atlanta 1996, de ezt neked pontosan tudni kell és a végkimenetelét is. Most szavaz valaki egy olyan dologról, amiben az sem tudja mi történik? Vagy szavaz valaki, mert XY-azt mondta (Olimpiai bajnokként azt hittem ért valaki annyira a szakmához, hogy megtudja ítélni kik, azok akik sérültek a rendszer által)? Vagy szavaz valaki azért nemmel, mert személyes problémája van velem. Az utóbbit még el is fogadnám, de az első kettő kicsit alacsony színvonal egy szakmai bizottságban.

Tisztelem Sike Andrást a sportágunk olimpiai bajnoka, de úgy gondolom most össze kellene fogni nem a feszültséget növelni, mert ha nem megfelelően készülünk a jövőben az-az egész sportágunkra kihatással lesz.”

Hajdu Imre:

„Szakmai Igazgató Úrnak az email kézhezvételekor jeleztem, hogy a téma fontossága megért volna egy személyes megbeszélést. Sokáig gondolkodtam, hogy igazgató úr tanácsára személyesen keressem meg Módos Pétert, vagy írjam meg a bennem felmerült gondolatokat, de a mai levelezés után úgy érzem, hogy úgy korrekt, ha ide írom le a véleményem.

Hosszú évek óta követem a kötöttfogású válogatott felkészülését, nemzetközi versenyeit, Nem tisztem és feladatom minősíteni a tervezett és elvégzett munkát, ez teljes egészében a szövetségi kapitány és stábjának hatásköre.

A mai világversenyek lebonyolítási formájában (8 kiemelt 2 ágra osztva) elképesztően nehéz a dobogóra kerülni, nincs már jó sorsolás, minimum 2 bravúr kell az éremmérkőzésekhez. Ezért nem az elért eredményeket vitatom, hanem az azt követő értékelést a VB helyszínén és most a kapitány beszámolóban.

Szilvássy Erik februárban még 87 kg-ban versenyzett a zágrábi versenyen, utána váltott súlycsoportot. Az eltelt fél év alatt megnyerte a dániai Thor Masterst, érmes lett Törökországban, és megnyerte a Magyar Nagydíjat is. A fél év alatt elég sokszor találkoztam a válogatott edzőkkel, Tatán, Mátraházán, Dunavarsányban, Körcsarnokban, egyszer sem jelezték nekem, hogy Szilva hozzáállásával baj lenne. A Magyar Nagydíj előtt megsérült a combja, az EB óta tartó készsérülése nem jött még rendbe, valamint a versenyen a másik kezén is megsérült, ezért kértem Pétert, hogy egy hétre rá ne kelljen indulnia a mladenovaci versenyen, nem szerettem volna, ha még jobban rásérül, 6 héttel a VB előtt fontosabbnak gondoltam, hogy jöjjön rendbe és teljes intenzitással tudja elvégezni a felkészülés utolsó szakaszát. Szerintem ezzel sokan egyetértenének.

Versenyzőmnek felrója azt, hogy negatív a személyisége. Ha ez így van, miért nem ültek le egy szabad estén Erikkal beszélgetni, mi az oka, mi lehetne a megoldás, mit csináljon másképp.

Amikor ezt a vesztes meccs estéjén a VB-n fejéhez vágta, úgy védte magát, hogy mitől ne lenne negatív, ha az edzők hozzá sem szólnak, meg sem kérdezik egy súlycsoportot váltó versenyzőtől, hogy mennyi a súlya!? Ez nem azt jelenti, ami az értékelésben le van írva, hogy az edzőket okolta a kudarcért.

A VB-n egy győzelem után a későbbi világbajnokkal mérkőzött, aki ellen 4:3-ra veszített egy elvesztett challenge után. Tudom, hogy a versenyző kérte a challenge-t, de ha a székben ülő edző is jogosnak látta, akkor szerintem nem érdemel negatív kritikát azok után, hogy a második menetben 3 pontot szerezve egyenlített (volna), A kritikából jogos, hogy a második napi fogyás után, másfél perccel a vége előtt még vezető pozícióból teljesen elfogyott és kikapott. Ez tudható be annak, hogy nem volt még olyan versenye 82 kg-ban, ahova 2x kellett volna fogyni.

De a probléma nem ezzel van, hiszen a szövkap látja minden nap a versenyzőket, jobban meg tudja ítélni a hibák okát.

A szombati versenynap utáni értékelésnél az edzői team a csapategységet és motivált hozzáállást kérték számon a versenyzőktől, akik megdöbbenve álltak az elhangzottak előtt. Amikor megpróbálták megvédeni magukat, olyan stílusban beszéltek velük, amit egy 29 éves versenyző nehezen fogad el. Aztán a tiszteletet kérték számon. 30 éve dolgozom pedagógusként, de még sosem követeltem meg a tiszteletet, azt ki kell érdemelni. Azzal, ha "lehülyegyerekezzünk" felnőttek, nem biztos, hogy elérjük ezt. A csapategységről pedig annyit, hogy azt nehéz úgy megteremteni, ha az utazó csapatba 5 embert adó klub edzőjét (akik közülük 4-et felnevelt) Lévai apukának tituláljuk. Nem is hoznám ezt szóba, mert nyilván felfokozott idegállapotban az ember mond olyanokat, amit nyugodtan nem tenné meg, de a kapitányi értékelésben újra előkerült a klubok és klubedzők kérdése.

"Amennyiben nem én hibáztam abban az esetben meg kell szüntetnünk a klubok által presszionált nyomást, ami nagyon sokszor felborítja az általunk tervezett felkészülést (zavarja a napi foglalkozásokat is) és széthúzáshoz vezet, ráadásul a versenyzőknél zavart is okoz a versenyek folyamán."

Nem tudom mire gondol Peti, de ne felejtsük el, hogy a versenyzők jelentős része a mai napig szoros személyes és munkakapcsolatban van a klubedzőjével, és mivel a válogatott edzők figyelme megoszlik a keretben dolgozó versenyzők között, szükség van ránk klubedzőkre, ha másban nem, a sérülések kezelésének menedzselésében, a lelkek ápolásában, az aktuális ellenfelek versenytevékenységének feltérképezésében, a magánéletbeli problémák megbeszélésében és az egyéni technika, taktika kialakításában, MERT A VERSENYZŐK IGÉNYLIK EZT ÉS A BIZALOM MEGMARADT KÖZÖTTÜNK. Ez természetesen nem azt jelenti, hogy a szőnyegre engedés előtt mi akarnánk a zsebükbe dugni a bölcsek kövét, ez maradjon a válogatott edzők joga és feladata. Ami pedig a klubok presszióját illeti, azt végképp nem értem, hiszen nekünk kluboknak nagyjából annyi maradt, hogy a fizetésüket kiutalhatjuk, a járulékokat befizethetjük, minden másban a szövetség rendelkezik felettük. Igaz, van olyan klub, aki több önállóságot tudott kiharcolni versenyzőinek, ők többet is tudnak hozzátenni versenyzőjük sikerességéhez.

Végezetül, a felkészülés során a válogatott edzőktől többször hallottam edzések előtt, közben, végén, hogy dicsérték, motiválták a társaságot és szerintem van a csapatban mindenki annyira céltudatos, hogy hiánytalanul elvégezze a kiszabott munkát, sőt még többet is. Ezek után egy ilyen értékelést kézhez kapni kontraproduktív, ellenkező eredményt vált ki mind az egyes versenyzőkben, mind a csapatban."

Lévai Zoltán:

„Hajdu Imre levelével maximálisan egyet értek. Nem gondolom, hogy drámai hangulatnak kell lenni, mert a versenyzőket nem kidobálták a szőnyegről, volt 2 VB döntős, szerzett a csapat egy olimpiai kvótát, akik kikaptak mind a világ elithez tartozó birkózókkal szemben maradtak alul szoros, nagy csatában.

„Nehéz helyzetben látom a kötöttfogású szakágat és vannak problémák és ha nem oldjuk meg nem lesz könnyű újra felépíteni és stabilan sikereket elérni.”

Kétségbe vagyok esve, mert ez a beszámoló egy leszámolás kezdetének tűnik (remélem rosszul érzem) és egy élet munkája, ami csődbe mehet, nekem nem „csak” a 3 gyermekem lehet érdekelt, hanem saját neveltjeim is, akiket óvodás koruk óta én vettem rá, hogy a birkózást tűzzék ki célul felnőtt korukra. Össze kell fognunk és megtervezetten kell dolgozunk a Magyar Birkózásért, de azt gondolom, hogy nem szabad azt a minimális kapcsolatot is elvágni a versenyzők és klubok, klub edzők között, ami jelenleg van.

Véleményem szerint nincs nehéz helyzetben a kötöttfogású szakág, tehetséges motivált, fiatal a csapat. 2015-ben Las-Vegasban a VB-n egy 5. hely sikerült és az 1 db kvótát ért, aztán a következő évek mégis sikeresek voltak.

Véleményem szerint nem a terhelések meghatározása az, amiért nem volt jobb az eredményesség, hanem az, amit az egész beszámoló sugall, hogy hibásak a versenyzők, hibásak a klubok, klub edzők, „meg kell szüntetnünk a klubok által presszionált nyomást, sokszor felborítja az általunk tervezett felkészülést (zavarja a napi foglalkozásokat is) és széthúzáshoz vezet, ráadásul a versenyzőknél zavart is okoz a versenyek folyamán”.

Az a véleményem, hogy a versenyzőkkel, klubokkal, klub edzőkkel együtt kell dolgozni, partnerként kell kezelni, nem pedig kioktatni, személyeskedni, kitiltani. Mindenki hisz a központi felkészülésben, senki nem szeretné a tradicionális magyar rendszert felborítani, megváltoztatni. Túl sok edzővel, klubbal nem kell egyeztetni, igazából csak Hajdú Imre, Fodor Zoltán, Kliment László és Lévai Zoltán, aki részt próbál venni a felnőtt versenyzők felkészülésének segítségével. Tanítványaim érdekében pár gondolatot szeretnék még meg említeni:

Torba Erik:

Torba Erik értékelését szeretném a másik oldalról is bemutatni.

Erik az elmúlt 20 évben szinte mindig fogyasztott, ilyen soha nem fordult elő velem, azért nem, mert szakmailag jól megalapozottan menedzselve volt, hogy adott évben melyik versenyre kell fogyasztania.

Ebben az évben 8 versenyre kellett fogyasztania, 8 hónapon belül (hazai válogató, Zágráb világranglista verseny, Dánia nemzetközi verseny, EB /Zágráb, Magyar Nagydíj, Isztambul nemzetközi verseny, Szerb nemzetközi verseny, VB /Belgrád), fogyasztás után a szervezet hajlamos abbahagyni a zsírégetést és helyette elkezd kompenzálni a kalóriaszükségletet. A kompenzációs válasz eredményeként 20-30 dkg-mal is több lehet a testsúlya, mint az adott fogyasztás előtt. VB-re való 8. fogyasztásánál a szervezete közel nem úgy reagált, mint annak előtte.

Az pedig, hogy mind a 8 versenyre le kell fogyasztania, nem az ő döntése volt, ez egy szakmai hiba volt.

Lévai Zoltán:

A lelki tényezőkhöz annyit, hogy az esküvőt is bele keverni negatívan a felkészülés kudarcába, méltatlan és így nem lehet a versenyző bizalmát megnyerni.

Az nem igaz, hogy „klubedzője (édesapja) tanácsára minden edzés végén egyéni képzésben vett részt és hozzátettek a tervezett foglalkozásokhoz”.

A felkészülés formába hozó és formában tartó időszakban amikor rövidülnek az edzés idők, 4 perc volt a legtöbb, amit hozzá tettünk NÉHA, mert kérték a versenyzők, hogy lentről fejlődhessenek, azaz amikor nem volt lenti birkózás az edzésen, akkor küzdöztek 4x20 mp-et 3 különböző párral, ez pontosan nettó 4 percet.

De pontosan leírom az utolsó 3 hetet: verseny hetében egyszer sem volt edzés után semmilyen plusz munka vagy gyakorlás, versenyt megelőző héten (Mátraháza), szintén nem volt egyszer sem, a versenyt megelőzően semmi, 3. héten összesen 2 edzés után volt 4 perc lenti küzdő. Nem kell edzőnek lenni, hogy el lehessen dönteni, hogy ettől nem alakul ki fáradás.

Nem csak a versenyzőknek, hanem a felnőtt válogatott szakmai stábjának is meg kellene érteniük, hogy nem rosszat akarunk és ugyanaz a célunk. De a versenyzők nem fognak bízni az válogatott edzőkben, sőt a mentális felkészülést is negatívan befolyásolja, ha a válogatott edzők támadásnak veszik a segítséget és kitiltják az edzésekről a klub edzőt (-ket).

Ki kérem magamnak az ő nevében is, hogy „a civil és sportolói élet profi szemléletét ki kell alakítanunk nála és akkor a jövő évi kvalifikációs időszakban megfelelő formában tud majd szőnyegre lépni, de természetesen ehhez a versenyzői akarat elengedhetetlen”!

Az elmúlt 20 évben maximálisan a birkózásnak rendelt és rendel alá mindent, tanulás, civil élet, stb., stabilan hozta az érmekeket, nála ki van alakulva a profi szemlélet. Felnőtt karrierje során 2022 év végéig, 77 kg-ban egyetlen versenyen volt, amikor nem nyert érmet, tavaly év elején az EB-n amikor a szívinfarktus után tért vissza. Az összes egyéni versenyéről, ahol elindult mindenhol döntőt birkózott.

Hogy kérdőjelezhető meg egy olyan versenyző akarata a siker iránt, aki egy szívizomgyulladás után visszatérve, ugyanazt a munkát végzi, mint az egészséges versenytársai.

Lévai Tamás:

Taktikát mindenki másként látja és mindig annak van igaza, aki nyeri a mérkőzést (nem pedig annak, aki vereség után mondja meg a tutit), az ő taktikáival a világ elitbe tartozó versenyző vált belőle, a grúz származású szerb versenyző, akitől kikapott a VB-n, nem elfáradt a következő mérkőzésre, hanem a Tamással amikor birkózott megszakadt a combizma a fejlefogásnál, amikor a Tamás 2x megpörgette, nem is akart kiállni a következő mérkőzésre, de ezt a szerb válogatott edzője ezt nem engedte.

Rá is igaz (ami a testvére) a plusz munka tekintetében, nem okozott nála fáradtságot, mert szinte nem is volt, az utolsó 3 hétben. Tamás a fent említett gyakorlatokat 2-3 edzésen hajtotta csak végre, mivel ő úgy gondolta, hogy az új súlycsoportjába (97 kg) inkább a pörgetés védését kitámasztással kell gyakorolni. Tehát még egyszer, nem a felkészülés utolsó szakaszában sűrítette a minőségi egyéni képzést.

Tamás önállóan gondolkodik, ne süssünk rá olyan kritikát, amivel le lehet járatni, de tényeken nem alapul. Sportpszichológus fontos, de pont ő az egyik legerősebb fejben, aki stabilan veri a vele egy szintű versenyzőket és nagyon sokszor a nála rutinosabb, erősebb ellenfeleket is legyőzi. Maximális erőben kell fejlődnie, de szerencsére a szorgalma erre garancia.

Vitek Dáriusz:

Akkor fog stabilan eredményes lenni, ha csökkentjük a kardió edzéseket és növeljük a súlyzós maximális erőfejlesztést. Nem végezheti ugyanazt a munkát, mint amit a pl. 60 kg-os versenyző.

„A plusz foglalkozásra szánt időt el kell kezdeni a gyakorlatban is, nem csak tervezni kell, mert anélkül nem fog fejlődni a jövőben, hanem egyhelyben fog stagnálni a teljesítménye.”

Ebben tudunk a legtöbbet segíteni, mint klub edzők, nem kitiltani kell, hanem összefogni és közösen segíteni a versenyzőknek.”

Bácsi Péter
szakmai igazgató